

HER ŐEYİN BAŐKA TŪRLŪ VE AY'IN FARKLI OLDUĐU ZAMANDA İMO DŪNYA'YI NASIL YAPTI

İmo bir gŪn balık tutmaya gitti, ama deniz yoktu. İmo'dan baŐka hiŐbir Őey yoktu. Bu yŪzden ellerine tŪkŪrdŪ, onları birbirine sŪrttŪ ve denizden bir top yaptı. Ardından da balıklar yaptı, ama balıklar aptal ve tembeldi. Bu yŪzden bazı yunusların ruhunu aldı, unkŪ onlar en azından konuŐmayı ŲğrenmiŐti. Yunusların ruhunu kille karıŐttrdı, ellerinde yoĐurdu ve kil, insana dŲnŪŐtŪ. İnsanlar akıllıydı, ama bŪtŪn gŪn yŪzemiyorlardı; bu yŪzden İmo biraz daha kil çıkardı, yoĐurdu, balıkçı kampındaki ateŐte piŐirdi ve bu Őekilde karayı yaptı.

Kısa sŪre sonra insanlar kara parçalarını doldurdular ve acıktılar, bu yŪzden İmo geceden bir parça aldı, ellerinde yoĐurdu ve ŲlŪm Tanrısı Lokaha'yı yaptı.

İmo hâlâ tatmin olmamıştı ve şöyle dedi: Kumda oynayan çocuk gibiyim. Bu, kusurlu bir dünya. Bir planım yoktu. Her şey yanlış oldu. Onu yoğurup yeni bir dünya yapacağım.

Ama Lokaha şöyle dedi: Çamur kurudu. İnsanlar ölür.

İmo öfkelendi ve dedi ki: Sen kimsin ki beni sorguluyorsun?

Lokaha yanıt verdi: Ben senin bir parçanım, tıpkı başka her şey gibi. Bu yüzden sana şöyle diyorum: Ölümlü dünyayı bana ver ve gidip daha iyi bir dünya yap. Ben burada adil bir biçimde hüküm sürerim. Bir insan öldüğünde, onu yunus yapıp gönderirim. O da tekrar doğma zamanı gelene kadar bu şekilde bekler. Ama çaba göstermiş bir yaratık bulduğumda, yapıldığı çamurdan daha fazlası olabilmiş, bu vahşi dünyayı onun bir parçası olarak şerefleştirmiş bir yaratık bulduğumda, ona senin kusursuz dünyana giden bir kapı açarım. Böylece artık zamanın yaratıklarından biri olmaz, çünkü yıldızlarla kuşanmış olur.

İmo bunun iyi bir fikir olduğunu düşündü, çünkü kendi yaratımıydı. Ve gökyüzünde yeni bir dünya yapmaya gitti. Ama gitmeden önce ellerine hohladı ve Lokaha her dilediğini yapamasın diye başka Tanrılar da yaptı, ki insanlar öleceklerse bile, doğru zaman gelmeden ölmesinler.

Biz işte bu yüzden suda doğarız, yunusları öldürmeyiz ve yıldızlara bakarız.

BİRİNCİ BÖLÜM

SALGIN

Kar öylesine yoğun yağmıştı ki havada narin kar topları oluşturuyordu. Bu toplar rıhtıma dizilmiş atların üzerine hışırdayarak düşüp eriyordu. Saat sabahın dördüydü ve Kaptan Samson rıhtımda hiç böyle hareketlilik görmemişti. Yükler gemiden âdeta uçarcasına boşaltılıyordu; vinçler balyaları daha da hızlı taşıma çabasıyla zorlanıyordu. Gemi şimdiden pis pis dezenfektan *kokuyordu*, hem de leş gibi. Mikrop öldürücü madde öyle çoktu ki güverteye çıkan herkesin çizmelerinden damlıyordu. Ama bu yeterli değildi; bazıları güverteye kocaman, ağır sprey fiçileri çıkarmış, her şeyin üzerine asit pembesi bir sis püskürtüyordu.

Ve Kaptan Samson'un bunu engellemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gemi sahiplerinin temsilcisi rıhtımda, elinde talimatnamelerle bekliyordu. Ama Kaptan Samson yine de deneyecekti.

“Gerçekten de bulaşıcı hastalık taşıdığımızı düşünüyor musunuz Bay Blezzard?” diye bağırdı rıhtımdaki adama. “Sizi temin ederim...”

“Bildığımız kadarıyla siz hasta değilsiniz kaptan, ama bu yapılanlar sizin iyiliğiniz için,” diye bağırdı temsilci, devasa megafonu aracılığıyla, “sizi ve adamlarınızı bir kez daha uyarmak zorundayım: Gemiden ayrılmayın!”

“Hepimizin ailesi var Bay Blezzard!”

“Anlıyorum, onlarla ilgileniliyor. İnanın bana kaptan, onlar şanslı ve emirlere uyarsanız siz de şanslı olacaksınız. Şafakta Mercia Limanı'na dönmek zorundasınız. Bunun önemini ne kadar vurgulasam azdır.”

“İmkânsız! Mercia Limanı dünyanın öbür ucunda! Geri döneli daha birkaç saat oldu! Erzakımız ve suyumuz azaldı!”

“Şafakta yelken açacaksınız ve Kanal'da *Liverpool Kızı* adlı gemiyle buluşacaksınız. *Liverpool Kızı* San Francisco'dan yeni döndü. Şirketin adamları şu anda orada. Size gereken her şeyi verecekler. Yeterli erzak ve mürettebat sağlayabilmek için her fedakârlığa hazırlar!”

Kaptan başını iki yana salladı. “Bu yeterli değil, Bay Blezzard. Bizden istediğiniz... çok fazla. Ben... Tanrım, teneke bir borudan bağırılan birkaç sözden daha yetkili emirlere ihtiyacım var be adam!”

“Bence size gereken her tür yetkiyi bende bulacaksınız kaptan. Güverteye çıkmama izin veriyor musunuz?”

Kaptan bu sesi bilirdi.

Tanrının sesiydi ya da ondan sonraki en yetkili ağzın sesi. Ama sesi tanısa da iskele tahtasının dibinde duran şekli tanıımıyordu. Bunun sebebi, şeklin bir tür kuş kafesine bürünmüş olmasıydı. En azından, ilk bakışta öyle görünüyordu. Ancak daha yakından bakınca ince bir tülbent sarılmış, narin bir tel kafes olduğunu gördü. İçindeki kişi ışıldayan bir dezenfektan bulutu içinde yürüyordu.

Adam pırıldayan iskele tahtasında ağır ağır yürümeye başladığında, “Sör Geoffrey?..” dedi kaptan, emin olabilmek için.

“Evet, öyle kaptan. Kıyafetim için özür dilerim. Bildik nedenlerden dolayı, kurtuluş kıyafeti diyorlar. Sizin korunmanız açısından önemli. Rus gribi, düşünebileceğinizden daha kötü vurdu! En kötü kısmının geçtiğine inanıyoruz, ama sonucu korkunç oldu... Toplumun her tabakasında. *Her* tabaka, kaptan. İnanın bana.”

Başkanın ‘her’ demesinde öyle bir şey vardı ki kaptan duraksadı.

“Anladığım kadarıyla majesteleri... artık...” Sorunun geri kalanını dile getiremedi ve sustu.

“Yalnızca majesteleri değil, kaptan. ‘Hayal edebileceğinizden daha kötü’ dedim,” dedi Sör Geoffrey. Kurtuluş kıyafetinin paçalarından damlayan kırmızı dezenfektan, güvertede kan gibi birikiyordu. “Beni dinleyin. Şu anda ülke tamamen kargaşaya kapılmamışsa tek nedeni, çoğu insanın evinden dışarı çıkmaya korkuyor olmasıdır. Şirket Başkanı olarak emrediyor, eski dostunuz olarak yalvarıyorum: İmparatorluk aşkına, arkanızdan şeytan kovalıyormuş gibi,

hızla Mercia Limanı'na gidin ve valiyi bulun. Ondan sonra... Ah, yolcularınız da geldi. Bu taraftan baylar.”

Rıhtımdaki kargaşanın içine iki araba daha yanaşmıştı. Tülbentlere bürünmüş beş kişi iskele tahtasına tırmandı ve yardımlaşarak taşıdıkları büyük kutuları güverteye bıraktı.

“Siz kimsiniz bayım?” diye sordu kaptan en yakındaki yabancıya.

“Bunu bilmeniz gerekmiyor kaptan.”

“Ah, demek gerekmiyor!” Kaptan Samson ellerini yalvarırcasına açarak Sör Geoffrey'ye döndü. “Allah kahretsin Başkan, Fransızcamın kusuruna bakmazsanız, şirkete otuz beş seneden fazla zamandır sadakatle hizmet etmedim mi? *Küçük Çalıkıuşu*'nun kaptanı benim bayım! Bir kaptan gemisini ve içindeki her şeyi bilmek zorundadır! Karanlıkta bırakılmayı reddediyorum bayım! Bana güvenilmiyorsa hemen, şu anda iskele tahtasından inerim!”

“Lütfen kızmayın kaptan,” dedi Sör Geoffrey. Yeni gelenlerin önderine döndü. “Bay Siyah?.. Kaptanın sadakatinden şüphemiz yok.”

“Evet, düşünmeden konuştum. Özür dilerim kaptan,” dedi Bay Siyah, “ama çok acil sebeplerden dolayı geminize ihtiyacımız oldu, kaba davranışımızın sebebi bu.”

“Hükümet için mi çalışıyorsunuz?” diye terslendi kaptan.

Bay Siyah şaşırılmış göründü. “Hükümet mi? Korkarım hayır. Aramızda kalsın ama, şu anda hükümetten geriye

çok az kişi kaldı ve kalanlar da mahzenlerde saklanıyor. Hayır, size karşı dürüst olmam gerekirse hükümet bizim hakkımızda bilgi edinmemeyi her zaman daha uygun bulmuştur, size de aynısını öneririm.”

“Ah, gerçekten mi? Ben dünkü çocuk değilim, biliyorsunuz...”

“Hayır, değilsiniz kaptan, siz kırk beş sene önce, Bay ve Bayan Bertie Samson’ın ikinci oğlu olarak doğdunuz ve size büyükbabanızın adı kondu: Lionel,” dedi Bay Siyah, elindeki paketi sakın sakın güverteye bırakarak.

Kaptan duraksadı. Bir şekilde, aldığı yanıt bir tehdidin başlangıcı gibi gelmişti. Ardından bir tehdit gelmemesi, bir sebepten, daha da huzursuz ediciydi.

“Her neyse, kimin için çalışıyorsunuz?” demeyi başardı. “Kiminle yolculuk ettiğimi bilmek isterim.”

Bay Siyah sırtını dikleştirdi. “Nasıl isterseniz... Biz, Son Çare Beyefendiler olarak bilinir, ‘Taht’a hizmet ederiz. Bu işinize yaradı mı?”

“Ama ben sanmıştım ki kral...” Kaptan, o korkunç sözcüğü söylemek istemeyerek durdu.

“Kral öldü, Kaptan Samson. Ama tahtın kendisi değil. Şöyle diyebiliriz, biz daha... daha yüksek bir amaca hizmet ediyoruz. Ve bu amaçla kaptan, size şunu söyleyebilirim: Adamlarınız bu yolculuk için normal ücretin dört katını alacaklar. Mercia Limanı’na bilinen en hızlı seferden daha erken gideceğimiz her gün için fazladan onar gine*

* 21 şilin veya 105 peniye karşılık gelen eski İngiliz altın parası [E. N.]

ve dönüşlerinde yüzer gine daha. Güvertedeki her adam ve subay için terfi olasılığı da çok daha yüksek olacak. Siz, kaptan, elbette rütbenize uygun ücret alacaksınız ve kısa süre sonra emekli olmayı düşündüğünüzü bildiğimizden, taht size olan minnetini geleneksel yoldan gösterecektir.”

Arkasında, Sör Geoffrey aynı anda hem öksürdü hem konuştu: “Öhöşövalyeliköhö!..”

“Eminim Bayan Samson bundan hoşlanacaktır.”

İşkenceden farksızdı. Kaptan Samson’ın gözünün önüne, onun, kendisini *Leydi* Samson yapma şansını reddettiğini Bayan Samson öğrenirse olacaklar geldi. Düşünmek bile acı veriyordu. Kendine Bay Siyah diyen adama baktı ve alçak sesle konuştu: “Bir şey mi olacak? Bir şeyi önlemeye mi çalışıyorsunuz?”

“Evet kaptan, savaşı. Tahtın varisi, hükümdarın ölümünden sonraki dokuz ay içinde, İngiliz topraklarına ayak basmak zorunda. Magna Carta’da yazılı. Küçük harflerle basılmış, daha doğrusu küçük harflerle yazılmış kısımda. Baronlar, yeni bir Aslan Yürekli Richard istemiyor, anlıyorsunuzdur. Üstelik, ne yazık ki kralın doğum gününde, çorba servisini hasta bir hizmetkâr yaptı ve yaşayan iki varis Büyük Pelajik Okyanus’un güneyinde bir yerde. Oraları iyi biliyorsunuz, sanıyorum?”

“Ah, şimdi anlıyorum! O kutulardaki de,” dedi kaptan, işaret ederek, “İngiliz toprağı! Varisi bulduğumuzda İngiliz toprağına ayak basacak ve hepimiz ‘Yaşla!’ diye bağıracağız!”